

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală de
Soluționare a Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199759 interior 2073
Fax : + 021 3368548
e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

**Decizia nr. 2 / 06 .01 .2012
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. .X. .X. S.R.L. din .X.,
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.907286/02.08.2011**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de către Administrația Finanțelor Publice – .X. 2 .X. prin adresa nr..X. /01.08.2011 înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.X/02.08.2011 cu privire la contestația formulată de S.C. .X. .X. .X. S.R.L. din .X., împotriva Deciziei de impunere nr.F-S2-.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-S2-.X./27.06.2011.

S.C. .X. .X. .X. S.R.L. este persoană juridică română, cu capital privat, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr.J40/.X./2007 și cod unic de înregistrare RO X. Sediul social al S.C. .X. .X. .X. S.R.L. este situat în .X., B-dul X, nr.X, et.X, .X. X și are ca obiect principal de activitate: *“activități ale agențiilor de colectare și a birourilor de raportare a creditului”* - Cod CAEN 8291.

Obiectul contestației depuse de S.C. .X. .X. .X. S.R.L. îl constituie Decizia de impunere nr.F-S2-.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale

suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și Raportul de inspecție fiscală nr.F-S2-.X./27.06.2011, emise de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Sectorului X.

S.C. .X. .X. .X. S.R.L. contestă partial Decizia de impunere nr.F-S2-.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma de .X. lei reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit stabilit suplimentar;
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar ;
- .X. lei - impozit pe veniturile persoanelor juridice nerezidente;
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile persoanelor juridice nerezidente.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării titlului de creanță contestat, respectiv **27.06.2011**, așa cum reiese din amprenta stampilei societății contestatoare de pe actul administrativ fiscal, și data înregistrării contestației respectiv **25.07.2011**, așa cum reiese din amprenta ștampilei Serviciului registratură al Administrației Finanțelor Publice .X. X .X. aplicată pe contestația în original, aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1 și art.209 alin.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este legal investită să soluționeze contestația formulată de S.C. .X. .X. .X. S.R.L. din .X..

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.F-S2-.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.F-S2-.X./27.06.2011, S.C. .X. .X. .X. S.R.L. invocă în susținerea cauzei următoarele:

Motivele în baza cărora au fost stabilite obligațiile fiscale suplimentare de către organele de inspecție fiscală sunt următoarele :

- societatea nu a înregistrat în contabilitate venituri reprezentând diferența dintre valoarea nominală și prețul de cesiune al creanțelor, precum și debitorii la valoarea nominală în urma preluării creanțelor neperformante;

- organele de inspecție fiscală au considerat că societatea a avut în perioada supusă verificării, gradul de îndatorare a capitalului mai mare decât 3 și, totodată, au considerat cheltuielile cu dobânzile și pierderile nete din diferențe de curs valutar înregistrate de societate în această perioadă în legătură cu împrumuturile obținute de societate de la acționarul său, instituție de credit străină, drept nedeductibile la calculul impozitului pe profit;
- societatea nu a declarat și plătit impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți în legătură cu împrumuturile obținute de societate de la acționarul său.

A) Cu privire la stabilirea impozitului pe profit suplimentar, contestatoarea invocă ca argumente:

1. Cu privire la recunoașterea veniturilor în legătură cu creanțele preluate, societatea invocă următoarele:

Societatea a fost înființată în anul 2007 în cadrul grupului .X. pentru a prelua creanțele izvorâte din contractele de credite neperformante, al căror termen de scadență a fost depășit, de la .X. BANK S.A., precum și creanțe neîncasate rezultate din contracte de leasing financiar aparținând .X. LEASING IFN S.A. reziliate datorită depășirii scadenței la plată a ratelor de leasing aferente.

În acest sens, au fost încheiate contracte de cesiune de creanță între , .X. BANK S.A, respectiv .X. LEASING IFN S.A. și S.C. .X. .X. .X. S.R.L., prin care .X. BANK S.A și .X. LEASING IFN S.A., au cesionat creanțele rezultate din contractele de credit neperformante, respectiv contractele de leasing reziliate, cu scadența depășită, aferente perioadei 2007-2010. În cadrul contractelor se specifică valoarea nominală a creanțelor cesionate, precum și prețul de achiziție agreeat de părți.

Pe parcursul acestei perioade S.C. .X. .X. .X. S.R.L. a înregistrat în contabilitate creanțele achiziționate la prețul de achiziție.

1.1. Creanțe preluate începând cu data de 01.01.2010

Societatea susține faptul că organele de inspecție fiscală au stabilit venituri suplimentare (impozabile) aferente creanțelor pentru anul 2010 în sumă de .X. lei invocând prevederile pct.190 și pct.252 din Reglementările contabile conforme cu Directiva a IV a Comunităților Economice Europene aprobate prin Ordinul nr.3055/2009, prevedere contabilă ce contravine unor principii și reguli contabile fundamentale, întrucât conduce la supraevaluarea veniturilor, respectiv la recunoașterea unor venituri incerte, nesigure, care este posibil să nu se realizeze niciodată. Această recunoaștere a unor venituri incerte, nesigure contravine principiului prudenței, care reprezintă un principiu contabil fundamental, fiind obligatoriu de respectat de către entitățile care aplică

Reglementările contabile conforme cu Directiva a IV a Comunităților Economice Europene.

S.C. .X. .X. .X. S.R.L. susține că un activ trebuie recunoscut în contabilitate în momentul în care este probabilă realizarea unui beneficiu economic viitor pe baza unei valori ce poate fi evaluată în mod credibil. În consecință, recunoașterea creanțelor pe baza valorii nominale contravine regulii esențiale de recunoaștere a unui activ în contabilitate și consideră că în mod corect în evidența contabilă au fost recunoscute creanțele la prețul lor de achiziție respectând astfel reglementările legale cu privire la recunoașterea activelor.

Societatea consideră că tratamentul contabil aplicat și anume recunoașterea creanțelor achiziționate pe baza costului de achiziție, și nu a valorii nominale, este în conformitate cu principiile și regulile contabile fundamentale, aplicând prevederile pct.11 din Reglementările contabile conforme cu Directiva a IV a Comunităților Economice Europene.

Având în vedere cele invocate, societatea solicită anularea obligațiilor de plată suplimentare reprezentând impozit pe profit, precum și a accesoriilor calculate, ce derivă din considerarea de către organele de inspecție fiscală a diferenței dintre valoarea nominală a creanțelor preluate în anul 2010 și prețul lor de achiziție drept venituri suplimentare impozabile.

1.2. Creanțe preluate în perioada 2007-2009

Societatea susține faptul că organele de inspecție fiscală au stabilit venituri suplimentare (impozabile) aferente creanțelor pentru perioada 2007-2009 suma de .X. lei, invocând prevederile pct.209 din Ordinul 1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene și pct.190 din Reglementările contabile conforme cu Directiva a IV a Comunităților Economice Europene aprobate prin Ordinul nr.3055/2009.

În ceea ce privește perioada 2007-2009, societatea consideră că nu există baza legală contabilă pentru recunoașterea pe seama veniturilor a diferenței dintre valoarea nominală a creanțelor și prețul de cesiune. Totodată, societatea consideră că acest tratament contabil aplicat asigură realizarea scopului principal al situațiilor financiare anuale, respectiv oferă imagini fidele, neutre și credibile a activelor, datoriilor, poziției financiare, profitului sau pierderii entității.

Societatea consideră că organele de inspecție fiscală au stabilit, contrar prevederilor legale, venituri suplimentare în sumă de .X. lei diminuând pierderea fiscală înregistrată în acea perioadă și stabilind obligații fiscale suplimentare privind impozitul pe profit și obligații accesorii aferente acestuia.

2. Provizioane aferente creanțelor preluate

În anul 2010, societatea a constituit pe seama cheltuielilor provizioane privind creanțele clienți preluate prin cesiune în sumă de .X. lei, cheltuieli pe

care societatea le-a considerat deductibile la calculul impozitului pe profit în anul 2010, iar organele de inspecție fiscală le-au considerat cheltuieli nedeductibile în baza art.22 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În măsura în care organele de inspecție fiscală au determinat venituri suplimentare impozabile reprezentând diferența dintre valoarea nominală a creanțelor de deductibilitate a provizioanelor privind creanțele clienți enumerate mai sus, preluate prin cesiune și prețul de cesiune, contestatoarea consideră integral îndeplinite condițiile.

Societatea susține faptul că organele de inspecție fiscală ar fi trebuit să stabilească pentru anul 2010 cheltuieli deductibile suplimentare la calculul impozitului pe profit pe baza art.22 alin.1lit.c) din Codul fiscal, astfel a fost supraevaluată baza de impunere pentru scopuri de impozit pe profit pentru anul 2010.

3.Deductibilitatea cheltuielilor cu dobânzile și diferențele de curs valutar

S.C. .X. .X. .X. S.R.L. invocă faptul că organele de inspecție fiscală au considerat că împrumuturile primite de la acționarul său .X. .X. Ungaria, instituție de credit din Ungaria, trebuiau să fie incluse în calculul gradului de îndatorare.

Astfel, pe baza gradului de îndatorare, organele de inspecție fiscală au stabilit că aceste cheltuieli cu dobânzile în sumă de .X. lei și pierderi nete din diferențele de curs valutar în sumă de .X. lei nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit pe perioada 2007-2010 fără a distinge că aceste cheltuieli sunt aferente împrumuturilor primite de S.C. .X. .X. .X. S.R.L. de la .X. .X.- instituție de credit din Ungaria.

În conformitate cu prevederile art.23 alin.4 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile cu dobânzile și pierderile din diferențe de curs valutar aferente împrumuturilor primite de S.C. .X. .X. .X. S.R.L. de la .X. .X., instituție de credit din Ungaria, sunt integral deductibile la calculul impozitului pe profit în perioada 2007-2010, nefiind supuse limitărilor prevăzute la art.23 din Codul fiscal.

În consecință, organele de inspecție fiscală au considerat în mod eronat cheltuieli cu dobânzile în sumă de .X. lei și pierderi nete din diferențele de curs valutar în sumă de .X. lei drept nedeductibile la calculul impozitului pe profit pe perioada 2007-2010, diminuând în mod eronat pierderea fiscală înregistrată în perioada supusă inspecției fiscale și determinând în mod eronat obligații fiscale suplimentare în această privință.

B) Cu privire la impozitul pe veniturile obținute în România de nerezidenți societatea invocă ca argumente următoarele :

Organele de inspecție fiscală în mod eronat au considerat că societatea nu a achitat impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți în sumă de .X. lei, datorat în legătură cu plățile de dobânzi efectuate în anul 2008 aferente împrumutului obținut de la .X. .X., instituție de credit rezidentă în Ungaria.

Societatea menționează faptul că în data de 25.02.2009 a achitat către bugetul de stat suma totală de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile nerezidenților datorat în legătură cu plățile de dobânzi efectuate în cursul anului 2008 și suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente (ordinele de plată nr.9 și nr.10), suma de .X. lei fiind declarată prin intermediul declarației 100 la luna decembrie 2008, depusă la Administrația Finanțelor Publice – .X. Xîn data de 24.02.2009 sub nr..X..

Impozitul pe veniturile nerezidenților datorat pentru anul 2008, preluat astfel în mod eronat, a fost inclus în Decizia nr.F-S2-183, organele de inspecție fiscală aplicând și majorări de întârziere pentru perioada 25.04.2008-30.05.2011. Întrucât sumele de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile nerezidenților și suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente au fost achitate la bugetul de stat în data de 25.02.2009, considerăm că suma de .X. lei nu reprezintă impozit pe veniturile nerezidenților datorat, iar obligațiile accesorii trebuiau să fie calculate în Decizia nr.F-S2 183 numai până la data stingerii acestei sume.

Având în vedere argumentele invocate, societatea solicită anularea/modificarea Deciziei nr.F-S2 .X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și Raportului de inspecție fiscală nr.F-S2-.X./27.06.2011 cu privire la următoarele sume reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit stabilit suplimentar;
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar ;
- .X. lei - impozit pe veniturile persoanelor juridice nerezidente;
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile persoanelor

juridice.

II. Prin Decizia de impunere nr.F-S2-.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.F-S2-.X./27.06.2011, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Sectorului X au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată datorate bugetului de stat de către S.C. .X. .X. .X. S.R.L. în sumă totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit stabilit suplimentar;
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar ;

- .X. lei - impozit pe veniturile persoanelor juridice nerezidente;
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile persoanelor juridice.

Perioada supusă verificării : 12.12.2007-31.12.2010.

A) Referitor la impozitul pe profit

În perioada verificată organele de inspecție fiscală au stabilit că S.C. .X. .X. .X. S.R.L. a încheiat contracte de cesiune de creanțe cu .X. BANK S.A. în calitate de cedent, având ca obiect credite neîncasate de la persoane fizice și persoane juridice. Conform contractelor cedentul .X. BANK S.A. deține în baza Contractelor de credit asupra debitorului cedat un debit denumit Creanță, care este garantată cu garanții reale imobiliare, mobiliare și garanții personale.

S.C. .X. .X. .X. S.R.L. (cesionar) și-a exprimat intenția de a cumpăra creanța împreună cu garanțiile de cedent. Ca urmare a contractelor încheiate, dreptul de proprietate al cedentului asupra creanței, împreună cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din calitatea de creditor al Debitorului Cedat, se vor transmite Cesionarilor, la data plății integrale a prețului acesta devenind creditorul debitorului cedat, pentru valoarea nominală a creanței cedate. Cumpărarea creanțelor se realizează în baza unor contracte de cesiune a creanțelor, prețul cesiunii fiind de regulă mai mic decât valoarea nominală a creanței. Preluarea creanțelor se efectuează în baza unor contracte încheiate între părți în care sunt prevăzute informații cu privire la valoarea nominală a creanțelor cedate, prețul cesiunii, respectiv suma pe care societatea o plătește cedentului și care de regulă este mai mică decât valoarea creanțelor preluate, termenele de plată a creanțelor preluate.

În anul 2010, S.C. .X. .X. .X. S.R.L. în calitate de cesionar, a încheiat două contracte de cesiune cu .X. LEASING IFN S.A. în calitate de cedent, respectiv Contractul de cesiune din 30.06.2010 și Contractul de cesiune din 18.08.2010.

Ca urmare a acestei cesiuni, dreptul de proprietate al Cedentului asupra Creanței și asupra Bunului, împreună cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din calitatea de proprietar al bunului și de creditor față de debitorul Cedat, se vor transmite Cesionarului astfel:

- dreptul de proprietate asupra creanței se va transmite la data emiterii facturii, cesionarul devenind proprietarul creanței și creditorul Debitorului cedat, pentru valoarea nominală a creanței cedate;

- dreptul de proprietate asupra bunurilor se va transmite la data emiterii facturii.

Organele de inspecție fiscală au constatat, în urma inspecției fiscale că valoarea nominală a creanțelor cesionate de către Bancă nu este înregistrată în

evidențele contabile. Conform legislației societatea trebuia să înregistreze în evidențele contabile atât diferența dintre valoarea nominală și prețul de cesiune la venituri, cât și debitorii la valoarea nominală, fapt pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit ca venituri impozabile diferența dintre valoarea creanței preluate (valoarea nominală) și prețul de cesiune (valoarea achitată cedentului).

Referitor la cheltuielile cu dobânzile și cheltuielile cu pierderea netă dintre veniturile și cheltuielile din diferențe de curs valutar în conformitate cu prevederile art.23 alin.2 din Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au stabilit că sunt nedeductibile la calculul profitului impozabil, deoarece gradul de îndatorare a capitalului este peste trei.

Pentru anul 2007, ca urmare a inspecției fiscale profitul impozabil a fost majorat cu următoarele:

1. Venituri din diferența dintre valoarea creanței preluate (valoarea nominală) și prețul de cesiune (valoarea achitată cedentului) în sumă de *.X. lei*.
2. Cheltuieli nedeductibile reprezentând cheltuieli cu dobânzile și cheltuieli cu pierderea netă dintre veniturile și cheltuielile din diferențe de curs valutar în sumă de *.X. lei*.

Pentru anul 2008, ca urmare a inspecției fiscale profitul impozabil a fost majorat cu următoarele:

1. Venituri din diferența dintre valoarea creanței preluate (valoarea nominală) și prețul de cesiune (valoarea achitată cedentului) în sumă de *.X. lei*.
2. Cheltuieli nedeductibile reprezentând: cheltuieli cu dobânzile și cheltuieli cu pierderea netă dintre veniturile și cheltuielile din diferențe de curs valutar în sumă de *.X. lei* și cheltuieli cu impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente în sumă de *.X. lei*.

Pentru anul 2009, ca urmare a inspecției fiscale profitul impozabil a fost majorat cu următoarele:

1. Venituri din diferența dintre valoarea creanței preluate (valoarea nominală) și prețul de cesiune (valoarea achitată cedentului) în sumă de *.X. lei (diferența dintre venituri stabilite de control .X. lei și veniturile înregistrate de societate .X. lei)*.
2. Cheltuieli nedeductibile reprezentând: cheltuieli cu dobânzile și cheltuieli cu pierderea netă dintre veniturile și cheltuielile din diferențe de curs valutar în sumă de *.X. lei*, cheltuieli cu impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente în sumă de *.X. lei*, cheltuieli cu amenzi, penalități în sumă de *.X. lei*, pierderi din creanțe în sumă de *.X. lei*, alte cheltuieli nedeductibile fiscal în sumă de *.X. lei*. Pentru anul 2009, societatea a evidențiat și declarat un impozit pe profit în sumă de *.X. lei*.

Pentru anul 2010, ca urmare a inspecției fiscale profitul impozabil a fost majorat cu următoarele:

1. Venituri din diferența dintre valoarea creanței preluate (valoarea nominală) și prețul de cesiune (valoarea achitată cedentului) în sumă de .X. lei (diferența dintre venituri stabilite de control .X. lei și veniturile înregistrate de societate .X. lei) și suma de .X. lei reprezentând venituri aferente creanțelor de recuperat aferente contractelor de leasing (creanțe facturate și neîncasate aferente contractului din 30.06.2010 cu suma de .X. lei și respectiv contractul din 18.08.2010 cu suma de .X. lei).

2. Cheltuieli nedeductibile reprezentând: cheltuieli cu dobânzile și cheltuieli cu pierderea netă dintre veniturile și cheltuielile din diferențe de curs valutar în sumă de .X. lei, cheltuieli cu impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente în sumă de .X. lei, cheltuieli cu provizioane .X. lei, cheltuieli cu amenzi, penalități în sumă de .X. lei, cheltuieli de protocol în sumă de .X. lei, alte cheltuieli (scolarizare- fitness) în sumă de .X. lei, pierderi din creanțe în sumă de .X. lei, cheltuieli cu TVA –refacturare în sumă de .X. lei, alte cheltuieli în sumă de .X. lei. Pentru anul 2010, societatea a evidențiat și declarat un impozit pe profit în sumă de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit următoarele diferențe de impozit pe profit datorat în sumă totală de **.X. lei**, astfel:

- pentru anul 2007 – suma de .X. lei;
- pentru anul 2008 – suma de .X. lei;
- pentru anul 2009 – suma de .X. lei;
- pentru anul 2010 – suma de .X. lei.

Pentru trimestrul IV al fiecărui an fiscal societatea datorează un impozit pe profit egal cu impozitul pe profit datorat la nivelul trimestrului III, motiv pentru care s-au calculat majorări de întârziere de la data de 25.01. a anului următor până la data depunerii declarației privind impozitul pe profit Declarația 101.

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar au fost calculate majorări de întârziere până la data de 23.06.2011 în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei, în sumă totală de **.X. lei**, astfel:

- pentru anul 2007 – suma de .X. lei;
- pentru anul 2008 – suma de .X. lei;
- pentru anul 2009 – suma de X lei;
- pentru anul 2010 – suma de X lei și penalități în sumă de .X. lei.

B. Referitor la impozitul pe veniturile obținute în România de nerezidenți

În baza contractului de împrumut încheiat în data de 19.12.2007, între .X. .X. Ungaria în calitate de creditor și S.C. .X. .X. .X. S.R.L. în calitate de împrumutat au fost evidențiate și achitate dobânzi aferente creditului. Pentru plata acestor dobânzi S.C. .X. .X. .X. S.R.L. avea obligația calculării și reținerii

impozitului pe veniturile impozabile obținute din România de contribuabil nerezident. Societatea nu a prezentat Certificat de rezidență fiscală pentru .X. .X. Ungaria, fapt pentru care organele de inspecție fiscală au aplicat cota de 16% pentru calcularea impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente. Situația privind achitarea impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente stabilită de organele de inspecție fiscală este următoarea:

- în anul 2007, societatea nu a achitat dobânda aferentă creditului;
- în anul 2008, societatea a achitat dobânda în sumă de .X. lei pentru care datorează un impozit în sumă de .X. lei;
- în anul 2009, societatea a achitat dobânda în sumă de .X. lei pentru care datorează un impozit în sumă de .X. lei;
- în anul 2010, societatea a achitat dobânda în sumă de .X. lei pentru care datorează un impozit în sumă de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că impozitul pe venitul obținut în România de nerezidenți a fost calculat eronat aplicându-se procentul de 16% la suma netă, respectiv la suma virată și nu s-a efectuat prin reținere la sursă. Sumele achitate au fost tratate ca și cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit.

Situația privind impozitul pe veniturile persoanelor nerezidente în perioada supusă inspecției fiscale este următoarea:

- dobânda achitată - .X. lei;
- impozitul datorat - .X. lei;
- impozit declarat de societate - .X. lei;
- diferență impozit datorat stabilit de organele de inspecție fiscală –

.X. lei.

Pentru diferența stabilită suplimentar în sumă de .X. lei s-au calculat majorări de întârziere până la data de 23.06.2011, în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile legale invocate de organele de inspecție fiscală și de contestatoare, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând:

- impozit pe profit stabilit suplimentar - .X. lei
- dobânzi aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar -.X. lei;

Perioada verificată : 12.12.2007-31.12.2010.

1.1. Referitor la suma de .X. lei reprezentând veniturile aferente creanțelor preluate de societate în perioada 2007-2010, Agenția Națională

de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă datorează impozitul pe profit aferent veniturilor în condițiile în care societatea nu a înregistrat veniturile rezultate din diferența dintre valoarea creanței preluate (valoarea nominală) și prețul de cesiune (valoarea achitată cedentului) din contractele de cesiune de creanțe rezultate din contracte de credit neperformante, respectiv contractele de leasing reziliate, cu scadența depășită.

În fapt, în perioada 2007-2010 S.C. .X. .X. .X. S.R.L. a încheiat contracte de cesiune de creanțe cu .X. BANK S.A. și .X. LEASING IFN S.A. în calitate de cedenti, având ca obiect credite neîncasate de la persoane fizice și persoane juridice. Societatea a preluat creanțele aferente creditului acordat asumându-și poziția creditorului, înregistrarea tranzacției s-a efectuat prin debitarea contului 461 "debitori diverși" în corespondența cu creditul contului 512 "conturi curente la bănci" cu valoarea prețului contractelor de cesiune determinată de cedent (preț de cesiune).

Organele de inspecție fiscală au stabilit pentru perioada 2007-2010 faptul că S.C. .X. .X. .X. S.R.L. nu a înregistrat veniturile impozabile rezultate din diferența dintre valoarea creanței preluate (valoarea nominală) și prețul de cesiune (valoarea achitată cedentului) din contractele de cesiune încheiate, precum și debitorii la valoarea nominală în urma preluării creanțelor neperformante, încălcând prevederile art.209 alin.1,2,3 din O.M.F.P. nr.1752/2005 privind Noile Reglementări Contabile conforme cu Directivele Europene și prevederile pct.190 din Reglementările contabile conforme cu Directiva a IV a Comunităților Economice Europene și prevederile art.252 alin.1,2,3 din O.M.F.P. nr.3055/2009 privind Noile Reglementări Contabile conforme cu Directivele Europene.

În susținerea cauzei societatea menționează că: „Reglementările contabile în vigoare în perioada 2007-2009 (si anume O.M.F.P. nr.1752/2005) nu conțin o prevedere contabilă specifică (similară pct.190 din O.M.F.P. 3055/2009) privind recunoașterea pe seama veniturilor a diferenței dintre valoarea creanței preluate prin cesionare și suma de achitat cedentului. Chiar în condițiile în care Legea contabilității nr.82/1991, cerea la art.14 înregistrarea creanțelor la valoarea nominală, aceasta nu reprezintă o bază legală suficientă pentru considerarea drept venit a diferenței dintre valoarea nominală a creanței și prețul de cesiune, întrucât prevederea din Legea contabilității nr.82/1991, se referea doar la valoarea la care ar trebui recunoscută creanța (adică activul) și nu la tratamentul contabil aplicabil diferenței menționate mai sus. Societatea consideră că tratamentul contabil aplicat și anume, recunoașterea creanțelor achiziționate pe baza costului lor de achiziție (și nu a valorii nominale) este în

conformitate cu principiile și regulile contabile fundamentale, aplicabile în perioada 2007-2009, incluzând principiul prudenței, regulile de recunoaștere a veniturilor și regulile de evaluare a elementelor prezentate în situațiile financiare anuale.”

De asemenea, în susținerea cauzei societatea mai menționează: „Societatea consideră că prevederea contabilă specifică menționată la pct.190 din O.M.F.P. nr.3055/2009 privind Noile Reglementări Contabile conforme cu Directivele Europene, contravine unor principii și reguli contabile fundamentale, precum principiul prudenței și regulile de recunoaștere a veniturilor și activelor, întrucât această reglementare specifică conduce la supraevaluarea veniturilor, respectiv la recunoașterea unor venituri incerte, nesigure, care este posibil să nu se realizeze niciodată. În consecință societatea a aplicat prevederile pct.11 din Reglementările contabile în vigoare în anul 2010, înregistrând creanțele preluate la valoarea lor de achiziție, pentru a oferi o imagine fidelă, neutră și credibilă prin situațiile financiare anuale și pentru a nu încălca principiul fundamental al prudenței.”

În drept, prevederile art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

„Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

Având în vedere prevederile legale, organele de inspecție fiscală pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

În speță, sunt incidente și prevederile art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Conform pct.12 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus se reține că profitul impozabil se determină ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile fiscal.

Pentru perioada 2007-2009, în conformitate cu prevederile art.209 din O.M.F.P.nr.1752/2005 privind Noile Reglementări Contabile conforme cu Directivele Europene:

„209. (1) În categoria veniturilor se includ atât sumele sau valorile încasate sau de încasat în nume propriu din activități curente, cât și câștigurile din orice alte surse.

(2) Activitățile curente sunt orice activități desfășurate de o entitate, ca parte integrantă a obiectului său de activitate, precum și activitățile conexe acestora.

(3) Câștigurile reprezintă creșteri ale beneficiilor economice care pot apărea sau nu ca rezultat din activitatea curentă, dar nu diferă ca natură de veniturile din această activitate.”

Pentru anul 2010, sunt aplicabile prevederile pct.190 din O.M.F.P. nr.3055/2009 privind Noile Reglementări Contabile conforme cu Directivele Europene, care precizează:

Prevederile pct.190 **“În cazul cesionării unei creanțe, diferența dintre valoarea creanței preluate prin cesionare și suma de achitat cedentului reprezintă venit la data constatării drepturilor și obligațiilor, potrivit clauzelor contractuale”**, coroborate cu prevederile pct.252 din același act normativ, stipulează:

“ 252. - (1) În categoria veniturilor se includ atât sumele sau valorile încasate sau de încasat în nume propriu din activități curente, cât și câștigurile din orice alte surse.

(2) Activitățile curente sunt orice activități desfășurate de o entitate, ca parte integrantă a obiectului său de activitate, precum și activitățile conexe acestora.

(3) Câștigurile reprezintă creșteri ale beneficiilor economice care pot apărea sau nu ca rezultat din activitatea curentă, dar nu diferă ca natură de veniturile din această activitate. În contul de profit și pierdere, câștigurile sunt prezentate, de regulă, la valoarea netă, exclusiv cheltuielile aferente, la elementul "Alte venituri din exploatare".

Conform legislației mai sus menționate în cazul cesionării unei creanțe diferența dintre valoarea creanței preluate prin cesionare și suma de achitat cedentului reprezintă venit la data constatării drepturilor și obligațiilor.

Cesiunea de creanțe este operațiunea prin care creditorul (cedent) transmite în mod voluntar, cu titlu oneros sau cu titlu gratuit, dreptul de creanță unei alte persoane (cesionar) care devine creditor în locul său și va putea încasa de la debitor creanța cedată.

Conform art.6 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare

ART.6

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Reflectarea în contabilitate a operațiunilor economico-financiare se efectuează potrivit legii contabilității și reglementărilor contabile aplicabile fiecărei categorii de persoane conform prevederilor legale.

Contabilizarea contractelor de cesiune a creanțelor la cessionar (persoana care a preluat creanțele) trebuie făcută în funcție de clauzele specifice fiecărui contract. Prin cesiunea de creanță, dreptul de creanță al cedentului se transmite cessionarului pentru valoarea nominală a creanței, chiar dacă transmiterea se face la un preț mai mic. Transmiterea creanței are loc la data încheierii contractului, dacă nu se prevede altfel. Odată cu dreptul de creanță, cessionarul dobândește toate drepturile, accesoriile și garanțiile de orice natură ale creanței cesionate. Dacă nu s-a convenit altfel, dobânzile și orice alte venituri aferente creanței, devenite scadente, dar neperceptuate încă de cedent, revin cessionarului, cu începere de la data cesiunii.

Se retine că, cesiunea creanțelor este o vânzare iar, în contabilitatea societății care a preluat creanța (cesionar) se va înregistra preluarea acesteia ca un activ, la valoarea nominală.

În ceea ce privește argumentul contestatoarei potrivit caruia: „Societatea consideră că tratamentul contabil aplicat și anume, recunoașterea creanțelor achiziționate pe baza costului lor de achiziție (și nu a valorii nominale) este în conformitate cu principiile și regulile contabile fundamentale, aplicabile în

perioada 2007-2009, incluzând principiul prudenței, regulile de recunoaștere a veniturilor și regulile de evaluare a elementelor prezentate în situațiile financiare anuale”, nu se poate retine în solutionarea favorabilă a contestației întrucât societatea avea posibilitatea de a constitui provizioane în vederea oferirii unei imagini fidele, neutre și credibile prin situațiile financiare anuale și pentru a nu încălca principiul fundamental al prudenței.

În același sens cu cele expuse mai sus este și punctul de vedere al Direcției de legislație și reglementări contabile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice respectiv prin adresa nr..X./24.01.2011, în copie la dosarul cauzei, care precizează: *„în conformitate cu pct.209 și pct.261 din din O.M.F.P.nr.1752/2005 privind Noile Reglementări Contabile conforme cu Directivele Europene, pentru deprecierea creanțelor din conturile de clienți, decontări în cadrul grupului și debitori, cu ocazia inventarierii la sfârșitul exercițiului financiar, se reflectă ajustări pentru depreciere. Veniturile din reluarea provizioanelor, respectiv a ajustărilor pentru depreciere sau pierdere de valoare se evidențiază distinct, în funcție de natura acestora. Diminuarea sau anularea provizioanelor constituite, respectiv a ajustărilor pentru depreciere sau pierdere de valoare reflectate se efectuează prin înregistrarea la venituri în cazul în care nu se mai justifică menținerea acestora are loc realizarea riscului sau cheltuiala devine exigibilă.”*

Se mai reține din aceeași adresa menționată că: *“la reflectarea în contabilitate a operațiunilor economico-financiare se vor avea în vedere reglementările contabile aplicabile, prevederile din contractele încheiate între părți, precum și politicile contabile elaborate și aprobate pentru operațiunile derulate.”*

Prin urmare, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit impozit pe profit suplimentar ca urmare a neînregistrării de către societate a veniturilor impozabile aferente creanțelor preluate în sumă totală de **.X. lei**, motiv pentru care se vor aplica prevederile art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează: ***(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă***, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: ***“11.1. Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”***, și se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. .X. .X. S.R.L. pentru acest capăt de cerere.

1.2. Referitor la suma de .X. lei aferentă cheltuielilor cu provizioanele constituite pentru creanțele preluate aferente anului 2010, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă respectivele cheltuieli se încadrează în categoria cheltuielilor deductibile fiscal la calculul profitului impozabil și implicit al impozitului pe profit, în condițiile în care societatea nu face dovada că provizioanele îndeplinesc cumulativ condițiile prevederilor legale aferente perioadei verificate.

În fapt, în anul 2010 societatea a constituit pe seama cheltuielilor provizioane privind creanțe clienți preluate prin cesiune. Aceste cheltuieli au fost considerate deductibile de societate la calculul impozitului pe profit în anul 2010, iar organele de inspecție fiscală au considerat aceste cheltuieli nedeductibile în baza art.22 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În susținerea cauzei societatea menționează că: „ în măsura în care organele de inspecție fiscală au determinat venituri suplimentare impozabile reprezentând diferența dintre valoarea nominală a creanțelor preluate prin cesiune și prețul de cesiune considerăm ca integral îndeplinite condițiile de deductibilitate a provizioanelor privind creanțele clienți. În această privință, reiterăm scadența semnificativ depășită a creanțelor, precum și faptul că aceste creanțe nu sunt datorate de persoane afiliate societății. În consecință, considerăm că organele de inspecție fiscală ar fi trebuit să stabilească pentru anul 2010 cheltuieli deductibile suplimentare la calculul impozitului pe profit pe baza art.22 alin.1 lit.c) din Codul fiscal. În lipsa unei astfel de măsuri, considerăm că a fost supraevaluată baza de impunere pentru scopuri de impozit pe profit pe anul 2010.”

În drept, sunt aplicabile prevederile art.21 alin.3 lit.g) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

g) cheltuielile cu provizioane și rezerve, în limita prevăzută la [art. 22](#)”, iar la art.22 alin.1 lit.c) din același act normativ, se prevede:

“(1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel: (...)

c) provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ianuarie 2005, 30% începând cu data de 1 ianuarie 2006, din valoarea creanțelor asupra clienților, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele

prevăzute la lit. d), f), g) și i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2004;
2. sunt neîncasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței;
3. **nu sunt garantate de altă persoană;**
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului”.

Creantele neincasate pot fi trecute pe cheltuieli care pot fi și deductibile în anumite situații. De asemenea, pentru creantele neincasate putem constitui provizioane deductibile în anumite limite prevăzute de Codul fiscal.

Se reține că din punct de vedere fiscal, sunt recunoscute la calculul impozitului pe profit provizioane constituite în limita unui procent sau 100% din valoarea creanțelor asupra clienților și care îndeplinesc anumite condiții.

Având în vedere prevederile invocate mai sus, se reține că la calculul profitului impozabil sunt deductibile fiscal în limita de 30% începând cu 01.01.2006 provizioanele pentru clienții neîncasați pe bază de facturi, și care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la art.22 alin.1 lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține faptul că în contractele de credite ce fac obiectul contractelor de cesiune încheiate sunt garantate cu garanții reale imobiliare, mobiliare și garanții personale și anume este specificat în contractele încheiate la cap.1 a): *“terții garanți” sunt nominalizați giranții*, la cap.5.1. pct.IV sunt nominalizate *“biletele la ordin”*, iar la cap.6 – transmiterea dreptului de proprietate asupra creanței: *“ca urmare a cesiunii, dreptul de proprietate al Cedentului asupra Creanței, împreună cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din calitatea de creditor al Debitorului Cedat, terților garanți și avaliştilor, se vor transmite Cesionarului, la data plății integrale a prețului, acesta devenind creditorul debitorului cedat, al terților garanți și al avaliştilor, pentru valoarea nominală a creanței cedate.”*

Având în vedere că cele 5 condiții prevăzute de art.22 alin.1 lit.c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt îndeplinite cumulativ, respectiv pentru faptul că provizioanele constituite sunt garantate cu garanții reale imobiliare, în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat cheltuielile cu provizioanele ca fiind cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

În baza celor precizate, a documentelor anexate la dosarul cauzei, prevederilor legale în vigoare în perioada verificată, precum și pentru faptul că societatea nu prezintă o altă situație de fapt decât cea consemnată de organele de inspecție fiscală în raportul de inspecție fiscală, în temeiul prevederilor

art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: **(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă**”, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: **“11.1. Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”**, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. .X. .X. S.R.L. pentru suma de .X. lei reprezentând cheltuieli cu provizioane aferente creanțelor preluate.

1.3. Referitor la suma de .X. lei reprezentând cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar pe perioada 2007-2010, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă respectivele cheltuieli se încadrează în categoria cheltuielilor deductibile fiscal la calculul profitului impozabil și implicit al impozitului pe profit în condițiile în care gradul de îndatorare a capitalului depășește nivelul stabilit prin lege.

În fapt, în baza contractului de împrumut încheiat în data de 19.12.2007 între .X. .X. Budapesta (creditor) și S.C. .X. .X. .X. S.R.L. (împrumutat) au fost evidențiate și achitate dobânzi aferente creditului, în conformitate cu secțiunea 2.04. referitor la “dobândă”, din contractul menționat.

Organele de inspecție fiscală au stabilit pentru perioada 2007-2010 suma de .X. lei (.X. lei – cheltuieli cu dobânzi și .X. lei – pierdere netă din diferențe de curs valutar) reprezentând cheltuieli cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit, în conformitate cu art.23 alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În susținerea cauzei societatea menționează că: „pe baza determinării gradului de îndatorare la nivelul societății prin luarea în considerare a acestor împrumuturi, echipa de inspecție fiscală a considerat în mod eronat cheltuielile cu dobânzile și pierderi nete din diferențele de curs valutar drept nedeductibile la calculul impozitului pe profit, pe perioada 2007-2010, fără a distinge ca aceste cheltuieli sunt aferente împrumuturilor primite de societate de la .X. .X. Budapesta – instituție de credit din Ungaria. În fapt așa cum se precizează la art.23 alin.4 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal nu sunt aplicabile în cazul acestor împrumuturi obținute de la instituții de credit străine.”

În drept, sunt aplicabile prevederile art.23 alin.1 și alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare care precizează:

“(1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului și sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

(2) În condițiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora.”

Conform pct.63 alin.2 al Titlului II din H.G. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“În sensul art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an începând de la data încheierii contractului, cu excepția celor prevăzute la alin. (4) al art. 23 din Codul fiscal, indiferent de data la care acestea au fost contractate. În capitalul împrumutat se includ și creditele sau împrumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, în situația în care există prelungiri ale acestui termen, iar perioada de rambursare curentă, însumată cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor sau împrumuturilor pe care le prelungesc, depășește un an.”

Potrivit acestor dispoziții legale, cheltuielile cu dobânzile sunt deductibile integral la calculul impozitului pe profit numai în situația în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. În cazul care gradul de îndatorare este peste trei cheltuielile cu dobânzile și pierderea netă din diferențele de curs valutar nu sunt deductibile.

Se reține că prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-S2-.X./27.06.2011 anexat deciziei de impunere nr.F-S2-.X./27.06.2011 contestate organele de inspecție fiscală au stabilit nedeductibilitatea cheltuielilor cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar pentru perioada 2007-2010,

deoarece a fost depășit gradul de îndatorare a capitalului stabilit prin Codul fiscal.

Din documentele anexate la dosarul cauzei se reține că .X. .X. Budapesta (creditor) îndeplinește condițiile de entitate având calitatea de asociat direct sau indirect în relațiile cu S.C. .X. .X. .X. S.R.L.

În ceea ce privește argumentul contestatoarei potrivit caruia: „pe baza determinării gradului de îndatorare la nivelul societății prin luarea în considerare a acestor împrumuturi, echipa de inspecție fiscală a considerat în mod eronat cheltuielile cu dobânzile și pierderi nete din diferențele de curs valutar drept nedeductibile la calculul impozitului pe profit, pe perioada 2007-2010, fără a distinge ca aceste cheltuieli sunt aferente împrumuturilor primite de societate de la .X. .X. Budapesta – instituție de credit din Ungaria. În fapt așa cum se precizează la art.23 alin.4 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal nu sunt aplicabile în cazul acestor împrumuturi obținute de la instituții de credit străine”, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece .X. .X. Budapesta este asociat unic al S.C. .X. .X. .X. S.R.L., neîncadrându-se la entitățile care beneficiază de condițiile impuse de art.23 alin.4 din Codul fiscal.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în vigoare în perioada verificată, precum și faptul că societatea nu prezintă o altă situație de fapt decât cea consemnată de organele de inspecție fiscală în raportul de inspecție fiscală, astfel încât aceste cheltuieli cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar să fie deductibile fiscal la calculul profitului impozabil, motiv pentru care se vor aplica prevederile art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează: **(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă**”, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează: **“11.1. Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat**”, și se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. .X. .X. S.R.L. pentru suma de .X. lei reprezentând cheltuieli cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar stabilite suplimentar pe perioada 2007-2010.

1.4. Referitor la suma de .X. lei reprezentând cheltuieli nedeductibile stabilite de organele de inspecție fiscală în perioada 2007-2010, din care:

- **cheltuieli cu impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente suma de .X. lei (.X. +.X.+X.);**
- **cheltuieli cu amenzi, penalități suma de .X. lei (.X.+X.);**
- **cheltuieli cu pierderi creanțe suma de .X. lei (.X.+X.);**
- **cheltuieli de protocol în sumă de .X. lei;**
- **alte cheltuieli(scolarizare+fitness) în sumă de .X. lei;**
- **alte cheltuieli în sumă de .X. lei (.X.+X.);**
- **cheltuieli cu TVA refacturare în sumă de .X. lei,**

cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere în condițiile în care S.C. .X. .X. .X. S.R.L. prin contestație, nu aduce niciun argument în susținerea acestor sume.

În fapt, prin Decizia de impunere nr.F-S2-.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății impozit pe profit suplimentar în sumă de **.X. lei**, contestat de societate, pentru care au fost calculate, majorări de întârziere în sumă de **.X. lei**, în temeiul art.119 alin.1 și art.120 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S.C. .X. .X. .X. S.R.L. deși contestă suma totală de **.X. lei** reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar, societatea aduce argumente doar pentru impozitul pe profit stabilit ca urmare a neacordării deductibilității fiscale a cheltuielilor reprezentând: cheltuieli cu provizioanele aferente anului 2010 în sumă de **.X. lei**, cheltuieli cu dobânzi și cu pierderea netă din diferență de curs valutar aferente perioadei 2007-2010 în sumă de **.X. lei** și veniturilor aferente creanțelor preluate de societate în perioada 2007-2010 în sumă de **.X. lei**, așa cum s-a reținut la capitolul III pct.1 impozit pe profit pct.1.1, pct.1.2 și pct.1.3 din prezenta decizie. Pentru diferența de impozit pe profit aferent cheltuielilor în sumă de **.X. lei** reprezentând cheltuieli nedeductibile stabilite de organele de inspecție fiscală în perioada 2007-2010, din care: cheltuieli cu impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente suma de **.X. lei (.X. +.X.+X.)**, cheltuieli cu amenzi, penalități suma de **.X. lei (.X.+X.)**, cheltuieli cu pierderi creanțe suma de **.X. lei (.X.+X.)**, cheltuieli de protocol în sumă de **.X. lei**, alte cheltuieli (scolarizare+fitness) în sumă de **.X. lei**, alte cheltuieli în sumă

de .X. lei (.X.+X.), cheltuieli cu TVA refacturare în sumă de .X. lei, contestată, stabilită de către organele de inspecție fiscală pentru neacordarea dreptului de deducere a cheltuielilor la calculul profitului impozabil, S.C. .X. .X. .X. S.R.L. nu aduce niciun argument în susținerea contestației.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 206 (1) lit. c) și lit. d) din O.G. nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede :

„1) *Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]*

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”

coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. b) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează: **“Contestația poate fi respinsă ca nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”**.

Se reține că societatea contestatoare nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze, nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa, conținutul contestației cuprinzând enumerarea sumelor stabilite prin Decizia de impunere nr.F-S2-.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, enumerarea unor constatări ale organelor de inspecție fiscală și calificarea acestor constatări ca fiind incorecte, fără a fi prezentat niciun argument în sprijinul acestor aprecieri.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil „*cel ce face o propunere înaintea judecării trebuie să o dovedească*”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului**.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

De asemenea, sunt incidente și prevederile pct.2.5. din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din

Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce niciun argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente, prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală pentru cheltuielile stabilite ca fiind nedeductibile la calculul profitului impozabil prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-S2-.X./27.06.2011 ce fac obiectul acestui capăt de cerere, se va respinge contestația formulată de S.C. .X. .X. .X. S.R.L. ca **nemotivată pentru suma de .X. lei reprezentând cheltuieli nedeductibile stabilite de organele de inspecție fiscală în perioada 2007-2010, din care:**

- **cheltuieli cu impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente suma de .X. lei (.X. +.X.+X.);**
- **cheltuieli cu amenzi, penalități suma de .X. lei (.X.+X.);**
- **cheltuieli cu pierderi creanțe suma de .X. lei (.X.+X.);**
- **cheltuieli de protocol în sumă de .X. lei;**
- **alte cheltuieli(scolarizare+fitness) în sumă de .X. lei;**
- **alte cheltuieli în sumă de .X. lei (.X.+X.);**
- **cheltuieli cu TVA refacturare în sumă de .X. lei.**

Având în vedere soluțiile pronunțate la capitolul III punctul 1(1.1,1.2,1.3,1.4) din prezenta decizie se va respinge ca neîntemeiată și nemotivată contestația formulată de S.C. .X. .X. .X. S.R.L. pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală pe perioada 12.12.2007-31.12.2010 prin Decizia de impunere nr.F-S2-.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată.

Referitor la accesoriile în sumă de **.X. lei** aferente impozitului pe profit menționat la punctul 1(1.1,1.2,1.3,1.4) se reține că acestea sunt accesorii în raport cu debitul principal și în consecință, conform principiului „accessorium sequitur principale”, se va respinge contestația și pentru acest capăt de cerere ca neîntemeiată și nemotivată.

2. Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând:

- **impozit pe veniturile persoanelor juridice nerezidente .X. lei ;**
- **dobanzi aferente impozitului pe veniturile persoanelor juridice nerezidente .X. lei,**

Agencia Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina contestatoarei impozit pe venitul persoanelor juridice nerezidente în sumă de .X. lei datorată pentru plățile dobânzilor efectuate în cursul anului 2008 și majorările de întârziere aferente, în condițiile în care la contestație societatea anexează documente din care reiese că suma a fost declarată și plătită.

Perioada verificată : 12.12.2007-31.12.2010.

În fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății contestatoare prin Decizia de impunere nr.F-S2/.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, impozit pe venitul persoanelor juridice nerezidente obținut în România în cuantum de .X. lei, ca diferență între impozitul stabilit suplimentar cu ocazia inspecției fiscale în sumă de .X. lei și impozitul declarat de societate în sumă de .X. lei, precum și majorări de întârziere aferente impozitului pe venitul persoanelor juridice nerezidente în sumă de .X. lei.

În baza contractului de împrumut încheiat în data de 19.12.2007 între .X. .X. BUDAPESTA (creditor) și S.C. .X. .X. .X. S.R.L. (împrumutat) au fost evidențiate și achitate dobânzi aferente creditului. Societatea nu a prezentat Certificat de rezidență pentru .X. .X., fapt pentru care organele de inspecție fiscală au aplicat cota de 16% pentru calcularea impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente în conformitate cu art.116 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și pct.9.1. din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Societatea contestă suma de .X. lei datorată în legătură cu plățile de dobânzi efectuate de ea în anul 2008 aferente împrumutului obținut de la .X. .X.- Ungaria.

În susținerea contestației societatea menționează faptul că: „în data de 25.02.2009 a achitat către bugetul de stat suma totală de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile nerezidenților datorat în legătură cu plățile de dobânzi efectuate în cursul anului 2008 și suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente (ordinele de plată nr.9 și nr.10), suma de .X. a fost declarată prin intermediul declarației 100 la luna decembrie 2008, depusă la Administrația Finanțelor Publice – .X. 2 în data de 24.02.2009 sub nr..X..”

Societatea susține faptul că:”suma de .X. lei fiind preluată în mod eronat în coloana “diferențe” din Anexa nr.9 la Raportul de inspecție fiscală nr.F-S2-.X./27.06.2011 a fost inclusă în mod eronat și în Decizia de impunere nr.F-S2/.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, organele de inspecție fiscală aplicând și majorări de întârziere pentru perioada 25.04.2008-30.05.2011.”

În drept, sunt aplicabile prevederile art.116 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art.116 Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

(1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se varsă la bugetul de stat de către plătitorii de venituri”, coroborat cu prevederile pct.9¹ din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal:

“9¹. Cota de 16% se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi: dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit Normelor Băncii Naționale a României, constituite începând cu data de 1 ianuarie 2007, inclusiv.”

Potrivit art.82 alin.2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„(2) În declarația fiscală contribuabilul trebuie să calculeze cuantumul obligației fiscale, [...]”, iar la art.80 alin.3) din același act normativ se precizează :

„(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit.”, iar potrivit prevederilor art.85 alin.1) din același act normativ :

„(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri”, organele de inspecție fiscală stabilesc prin decizia de impunere, întocmită în urma inspecției diferențe față de obligațiile declarate de contribuabil. Atât declarațiile de impozite și taxe cât și deciziile de impunere reprezintă titluri de creanță în materia obligațiilor fiscale” .

Potrivit acestor dispoziții legale în materia impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente, sistemul de impunere este unul declarativ, societatea având obligația înscrierii corecte în declarații a sumelor datorate bugetului de

stat, în caz contrar organele de inspecție fiscală având dreptul să stabilească prin decizie de impunere diferențe suplimentare.

Prevederile art.119 alin.(1) și art.120 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“Art.119 (1)

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

ART. 120

Majorări de întârziere

“(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Așadar, în conformitate cu prevederile legale sus citate, se datorează majorări de întârziere pentru sumele datorate în contul unor obligații fiscale și neachitate, majorările de întârziere fiind calculate începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență.

Se reține din documentele de la dosarul cauzei că S.C. .X. .X. .X. S.R.L. a achitat în anul 2008 dobândă aferentă creditului cu .X. .X. BUDAPESTA în sumă de .X. lei pentru care datora un impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți în sumă de .X. lei.

De asemenea, se reține că în data de 24.02.2009 societatea a depus declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat sub nr..X./24.02.2009 la Administrația Finanțelor Publice .X. X cu obligația de plată reprezentând impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți în sumă de .X. lei datorat și de plată pentru luna decembrie 2008 și a plătit cu ordinul de plată nr.9 suma de .X. lei – impozit nerezidenți persoane juridice, iar cu ordinul de plată nr.X suma de .X. lei – dobândă aferentă impozitului pe nerezidenți persoane juridice.

Se mai reține că în fișa pe plătitor existentă la dosarul cauzei nu este înregistrată suma de .X. lei la rubrica obligație de plată, iar suma de .X. lei achitată de societate în data de 25.02.2009 a stins obligații de plată declarate ulterior de societate.

Având în vedere cele de mai sus organul de soluționare nu se poate pronunța asupra stingerii impozitului pe veniturile nerezidenților persoane juridice și a accesoriilor aferente între data scadenței obligațiilor fiscale și data stingerii acestora în fișa pe plătitor.

Întrucât societatea nu poate fi ținută răspunzătoare de modul de stingere conform fisei sintetice pe platitor a sumelor platite se reține că majorările de întârziere calculate aferente debitelor la care s-a făcut referire mai sus în condițiile în care obligația principală a fost stinsă prin achitarea debitului nu pot fi pretinse contestatoarei.

Ca urmare a celor reținute, organul de soluționare este în imposibilitatea să se pronunțe asupra stingerii integrale a obligației în sumă totală de .X. lei declarată de contribuabil reprezentând impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente conform declarației 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat înregistrată sub nr..X./24.02.2009.

Potrivit art.94 alin.2 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare :

“ (2) *Inspectia fiscală are următoarele atribuții:*

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale “.

Astfel, prevederile art.7 alin.2 din același act normativ, precizează: *”Organul fiscal este îndreptătit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz”, iar conform art.65 alin.2 “Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”*

Așadar, potrivit normelor legale sus-citate, organul fiscal trebuie să depună toate diligentele pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului și în acest scop să-și exercite rolul sau activ, fiind îndreptătit să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele pe care le consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, se va face aplicațiunea prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare ” coroborate cu prevederile alin.3¹ și ale pct.11.6 din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora: **„11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”**

Astfel, se va desființa parțial Decizia de impunere nr.F-S2-.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentar de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma de .X. lei reprezentând impozit persoane juridice nerezidente, urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a întocmit actul administrativ fiscal contestat, în baza prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, să procedeze la o nouă verificare a aceleiași perioade și aceluiași tip de impozit ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, precum și de cele precizate prin prezenta decizie.

În ceea ce privește suma de .X. lei, reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului persoane juridice nerezidente stabilite de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. F-S2-.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, se reține că stabilirea acestora în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept **“accessorium sequitur principale”.**

Astfel, având în vedere că a fost desființată contestația formulată de S.C. .X. .X. .X. S.R.L. pentru suma de .X. lei reprezentând impozit persoane juridice nerezidente, se va desființa contestația și pentru suma de .X. lei reprezentând accesorii aferente acesteia.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza prevederilor art.216 alin.1, alin.3 și alin.3¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a) și lit.b) și pct.11.6 din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulată de S.C. .X. .X. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr.F-S2-.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit stabilit suplimentar;
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar ;

2. Desființarea parțială a Deciziei de impunere nr.F-S2-.X./27.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma de .X. lei reprezentând:

- .X. lei - impozit pe veniturile persoanelor juridice nerezidente;
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile persoanelor juridice, urmând ca organele de inspecție fiscală printr-o altă echipă să reanalizeze cauza, pe aceeași perioadă și pentru aceleași debite în funcție de cele precizate în cuprinsul deciziei și să emită un nou act administrativ.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X